

РЕШЕНИЕ

№ 849

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11409** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, чрез процесуален представител Н., против решение № 20172873 от 17.08.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 43/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав. С това съдебно решение е отменено Наказателно постановление (НП) № F518587/26.11.2019 г., издадено от началник на отдел „Услуги за клиенти“ на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, с което на основание чл. 179, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 125, ал. 5 вр. ал. 3 от ЗДДС.

С доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното решение касаторът претендира неговата отмяна, както и отмяна на наказателното постановление. Позовава се на практика на АССГ. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, [фирма], не изпраща представител. По делото е постъпил отговор на касационната жалба, с който развива подробни съображения, че същата е неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Претендира разноски по делото, съобразно

представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

По делото няма спор по фактите. Установено е, че при извършена проверка в ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, било установено на [фирма], в открито производство по несъстоятелност, съгласно съдебно решение № 56/16.07.2019 г., постановено от Окръжен съд – Търговищяс назначен синдик Т. Д. И., дружеството не е подало в срока по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС отчетните регистри по чл. 125, ал. 3 от ЗДДС, за данъчен период 01.08.2019 – 31.08.2019 г. Последното е изпълнило задължението си на 04.11.2019 г., т.е. със закъснение от 49 дни.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, вменените нарушения са доказани по несъмнен начин, но са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради което е отменил НП.

Обжалваното решение е валидно, допустимо, но е неправилно.

Безспорно от приложените по делото доказателства се установява, че дружеството е осъществило състава на посоченото в НП нарушение, а именно, че „З. БГ“ не е подало в законоустановения срок отчетните регистри по чл. 125, ал. 3 от ЗДДС за данъчен период 01.08.2019 г. – 31.08.2019 г. Срокът за подаване е изтекъл на 16.09.2019 г. Същите са подадени на 04.11.2019 г., т.е. с 49 дни закъснение.

В този смисъл не се споделят изводите на първоинстанционния съд за маловажност по смисъла на чл. 28 ЗАНН на извършеното нарушение.

Съгласно чл. 28 от ЗАНН, за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва проверката за законосъобразност при приложението на чл. 28 от ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на разпоредбата са налице, но наказващият орган не я е приложил, това е основание за отмяна на НП и на съдебното, решение, което го потвърждава, поради издаването им в противоречие със закона /Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. на ВКС по т.н.д. № 1/2007 г., ОСНК/. В случая АССГ, VI-ти касационен състав намира, че хипотезата на чл. 28 ЗАНН не е налице. При тълкуването на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Административно-наказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание. Логическото и систематично тълкуване на материалноправната норма на чл. 28 ЗАНН аргументира нейната приложимост спрямо всички административни нарушения, включително и за процесното. При прилагането ѝ следва да се вземат предвид значимостта на защитените обществени отношения, като се отчита конкретиката на случая,

обществената опасност, както и другите счекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Именно степента на обществена опасност на конкретно извършеното противоправно деяние е от значение да се реши дали това деяние е административно нарушение или макар да е формално съставомерно, но като не разкрива или изключва висока степен на обществена опасност е малозначително. Макар нарушението да е формално, продължителността на забавата при изпълнението на обвързаното със срок задължение е критерий за степента на укоримост на противоправното поведение, а в случая забавата от 49 дни е значителна и то при месечно задължение. Търговските дружества следва да организират дейността си по начин, че да изпълняват точно и своевременно завишените законови изисквания към тях, предвид специалната си данъчна регистрация. Независимо от обстоятелството за нулеви стойности, то своевременното подаване на данните по ЗДДС е нормативно изискуемо.

Правилно е определен размерът на наложеното наказание като административнонаказващият орган е дал превес на смекчаващите вината обстоятелства като е взел предвид това, че нарушението е извършено за първи път и е определил минималното предвиденото наказание.

Като е достигнал до обратния извод, СРС е постановил незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, заедно с отмененото с него НП, което следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на касатора следва да бъдат присъдени разноси в размер на 160 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20172873 от 17.08.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 43/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА НП № F518587/26.11.2019 г., издадено от началник на отдел „Услуги за клиенти“ на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, с което на основание чл. 179, ал. 1 от ЗДДС на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 125, ал. 5 вр. ал. 3 от ЗДДС.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на ТД на НАП С. ГДО разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 160 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: